

HAK YOL İSLÂM!*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Hamden kesiran tayyiben mubareken fihi âlâ külli hâlin ve fi-külli hîn... Ve's-salâtü ve'sselâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn... Seyyidinâ ve senedinâ ve mededinâ muhammedini'l-mustafâ ve âlihî ve sahibihî ecmaîn... Ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn...

Emmâ ba'dü, fa'lemû eyyühe'l-ihvân... Feinne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh... Ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ muhammedin salla'llâhu teâlâ aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesetin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'nnebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَخْلَصَ هَذَا الدِّينَ لِنَفْسِهِ، وَلِ
يُصْلِحُ لِدِينِكُمْ إِلَّا

السَّخَاءُ، وَحُسْنُ الْخُلُقِ؛ فَزَيِّنُوا دِينَكُمْ بِهِمَا

(طب. عن عمران بن حصين)

RE. 86/1 (Inna'llâhe istahlesa haze'd-dîne li-nefsihi, velâ yasluhu li-dîniküm ille's-sehâu, ve

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

husnü'l-huluki; elâ fezeyyenû dîneküm bihimâ)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin selâmı, rahmeti, bereketi, ihsanı, ikramı, rızası, sevgisi üzerinize olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlelerinizi, cümlemizi iki cihan saadetine nâil eylesin... Cennetiyle, cemaliyle müşerref eylesin... Peygamber SAS Efendimiz'in hadîs-i şeriflerini okumak üzere toplanmış bulunuyoruz.

Bu hadîs-i şeriflerin okunmasına, izahına, dinlenmesine başlamadan önce Peygamber SAS Efendimiz'in rûh-u pâkine, biz âciz naciz ümmetlerinden birer hediye-i Kur'an-ıye olsun diye, ondan sonra onun âlinin, ashabının, etbânının, ahababının, hulefasının, verese-i nebî olan ulemâ-i muhakkikîn, meşâyih-ı vâsilîn, müşşidîn-i kâmilîn-i mükemmilîn, sâdât-ı turuk-u aliyemiz ruhları için;

Bu beldeleri fetheden Fatih Sultan Muhammed Han'ın ve diğeri fatihlerin, şehidlerin, gazilerin, mücahidlerin ruhları için, sâir enbiyâ ve mürselîn ve ehli tâat ve salih kulların ruhları için;

Ahirete göçmüş olan bütün müslüman ana ve babalarımızın, dede ve ninelerimizin, ecdâd-ı ceddâdımızın, akraba u taallûkatımızın, ahabb u ihvânımızın, arkadaş ve dostlarımızın, evlat ve zürriyetlerimizin ruhları için; ruhları şad olsun, kabirleri nur dolsun, makamları a'lâ olsun, dereceleri yüksek olsun, kabirleri cennet bahçesi olsun diye;

Biz yaşamakta olan Müslümanlar da Rabbimizin rızasına nâil olalım, rahmetine erelim, iki cihanda bahtiyar olalım diye bir Fâtiha, üç *Ihlâs-ı Şerif* okuyalım, ruhlarına hediye edelim öyle başlayalım!

.....

a. Hak Din İslâm

Okumakta olduğumuz sayfa *Râmûzü'l-Ehâdîs* kitabımızın 86. sayfasıdır. 1. hadîs-i şeriften başladık. 86. Sayfanın 1 hadîs-i şerifi. Demin metnini okumuştuk. İmran ibn-i Husayn RA'dan rivayet olunmuş. Taberânî'nin kitabında olan, oradan alınmış bir hadîs-i şerif.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:¹

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَخْلَصَ هَذَا الدِّينَ لِنَفْسِهِ، وَلَّ
يَصْلُحُ لِدِينِكُمْ إِلَّ

السَّخَاءُ، وَحُسْنُ الْخُلُقِ؛ فَزَيِّنُوا دِينَكُمْ بِهِمَا

(طب. عن عمران بن حصين)

RE. 86/1 (*Inna'llàhe istahlesa haze'd-dîne li-nefsihi, velâ yasluhu li-dîniküm ille's-sehàu, ve husnü'l-huluki; elâ fezeyyenû dîneküm bihimâ*)

¹ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XVIII, s.159, no:347; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VIII, s.165, no:8286; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.III, s.315, no:4706; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.II, s.160; Umran ibn-i Husayn RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VI, s.347, no:15989; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VII, s.453, no:6665.

(*İnna'llàhe istahlesa hâze'd-dîne li-nefsihî*)
“Hiç şüphesiz yok ki, muhakkak ki Allah-u Teâlâ Hazretleri bu dini, İslâm dinini kendisi, kendi nefsi için seçmiştir. Süzüp, halisleştirip kendisi için bu dini seçmiştir.”

Kur'ân-ı Kerîm'de de:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

(آل عمران: ١٩)

(*İnne'd-dîne inda'llàhi'l-islâm*) “Allah'ın huzurunda geçerli, makbul din ancak İslâm'dır!” (Âl-i İmran, 3/19) diye bildiriliyor.

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

(المائدة: ٣)

(*El-yevme ekmeltü leküm dineküm*) “İşte bugün size dininizi ikmal ettim, kemâle erdirdim. (Ve etmemtü aleyküm ni'metî) Size olan nimetimi tamamladım, eksiksiz hepsini verdim. (Ve radîtü lekümü'l-islâme dînen) Sizin için din olarak İslâm'ı beğendim, ancak müslüman olmanıza razı geliyorum.” (Mâide, 5/3)

“—Ey Müslümanlar! Ey insanlar! Ey Ümmet-i Muhammed! Ben size din olarak İslâm'a razıyım, müslüman olmanıza razıyım. Din olarak onu uygun görüyorum. Ondandır razı olabilirim, onu kabul edebilirim. Başkasını kabul etmem. İslâm'a razıyım. Sadece ve sadece İslâm'ı

kabul ederim.” diye bildirildiği için bu birinci cümle Kur’ân-ı Kerîm’de bize beyan edilmiş bir hakikatin ifadesi oluyor. Allah bu dini kendisi için halis, muhlis, katıksız bir din olarak hazırlamış, geliştirmiş, yeryüzüne Rasûlüllah’la beraber İslâm dinini tebliğ etmiş.

Evet, Hz. Âdem Atamız zamanından beri, Allah CC insanlara hak yolu göstermek için peygamber gönderiyor, göndermiş. Âdem, İdris, Nuh, Hud, Salih, Eyyûb, Yakup, Yusuf, Zekeriya ve saire. Kur’ân-ı Kerîm’de ismi bildirilen peygamberler var, ismi bildirilmemiş binlerce peygamber var. Hatta bir âyet-i kerîmede bildiriliyor ki:

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

(فاطر: ٢٤)

(*Ve in min ümmetin illâ halâ fihâ nezîr.*)
“Hiç peygamber gönderilmedik; ahiretin tehlikelerini ihbar ve ihtar edecek, yanlış işler yaparlarsa, gazaba uğrayacaklarını söyleyerek insanları korkutacak bir mübarek vazifeli, görevli Allah elçisi gönderilmedik hiçbir ümmet yoktur.” (Fâtır, 35/24)

Allah-u Teâlâ Hazretleri hiçbir kavmi irşadsız, peygambersiz, hakkı, hakikati söylemeden cahil bırakmamıştır. Her yere peygamber gitmiştir, her yere vazifeli gitmiştir. Ya Peygamber gitmiştir, ya da peygamberden feyz alan peygamberin ashâbı gitmiştir, etbâi gitmiştir. Peygamberin getirmiş olduğu bilgileri öğrenmiş insanlar gitmiştir. Binâen aleyh her

yere Allah'ın emri asaleten veya vekâleten ulaşmıştır. Ulaşmayan yer yoktur.

Ama insanlar bilgileri olduğu gibi anlayamıyorlar. Ve olduğu gibi, kendilerine geldiği gibi muhafaza edemiyorlar, bozuyorlar. Hatta çocuklar arasında oyun vardır. Beş altı tane, 10-15 tane insan dizilirler, kulaktan kulağa oyunu oynarlar. Baştaki adam yanındaki adamın kulağına; “fısfıs” bir şey söyler. Ne duyduysa, o da yanındakinin kulağına söyler. O da yanındakinin kulağına söyler; “fıs fıs...” Sadece onun duyacağı gibi. En sonuncu kalkar, kendisinin kulağına ne söylenmişse onu söyler. Herkes kahkahayla güler.

Neden?

“—Ya ben başında ne söyledim, sonunda bak kulaktan kulağa şu söz ne hâle gelmiş?” diye herkes güler.

Oyun ama bu oyunu biz niye burada anlatıyoruz?

Kulaktan kulağa laf giderse, herkes lafı tam anlamadığından söz bozuluyor. İnsanlar bozuyorlar. Ya sözü anlamadığı için bozuyor, kulağı bozuk olduğundan bozuyor, ya da kafası bozuk olduğundan bozuyor. Bir de işine gelmediği için, kalbi fesat olduğundan bozabilir. Bozduğu zaman menfaat elde edeceğim diye bozar. Doğru söylerse menfaati kaçacak diye doğruyu söylemez. O da var. O da deyişin hıyanet tarafı, hainlik tarafı. O ayrı. Hâsılı bozmuştur. İnsanlar kendilerine gelen doğru haberi bozmuşlardır.

Misal; Hz. İsa AS Allah'ın peygamberi idi. Bütün cihana ilan ediyoruz. Şu mikrofonla, şu

televizyonla, bantlara giriyor. Herkes, bunları dinleyen duyacak. İlan ediyoruz. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm söylemiş. Hz. İsa Peygamber olarak onlara gidip Allah'a ibadet etmeyi öğrettiği halde, Hıristiyanlar Hz. İsa'nın sözlerini bozmuşlardır, puta tapmaya başlamışlardır.

Hız. İsa zamanında put yoktu, puta tapmak yoktu. İşin aslında put yoktur. Hız. İsa'yı peygamber değil, "Allah'ın oğlu..." diye görmeye başlamışlardır. Hız. İsa Allah'ın kuludur. Meryem Validemiz'in, o mübarek hatunun evlâdıdır. Allah'ın oğlu değil, beşerdir, kuldur. Ama Allah'ın oğlu demişlerdir.

Oğul nasıl olur? Bir insan eşiyile evlenir. Nikâh olur, zıfâf olur. Ondân sonra çocuk dünyaya gelir. Kanun böyledir. Dünyada nesillerin üreme şekli umumi olarak böyledir. Eşler çiftleşir. Çiftleşmenin sonunda yavru meydana gelir. Kediler böyle doğar. Diğer mahlûklar böyle olur. Balıkların yumurtaları vardır, sulara saçılır. Tavukların, kuşların yumurtaları vardır. Çiçeklerin yumurtaları vardır. Erkek tohum dişî tohumla birleşir, yeni bir şey olur. Yavru böyle meydana gelir.

Hâşâ, sümme hâşâ! Allah-u Teâlâ Hazretleri düğün dernek yapmaktan, hanım edinmekten münezzehtir. Öyle saçma şey olmaz! Bu Hıristiyanların yanlışıdır.

Ama nasıl yanlıştır? Çok büyük yanlıştır. Çok büyük bir iftiradır. Allah, Kur'an-ı Kerim'de buyuruyor ki:

إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

(الإسراء: ٤٠)

(*Inneküm letekülüne kavlen azîmâ*) “Çok korkunç, çok müthiş, çok çirkin bir söz söylüyor bu insanlar.” (İsrâ, 17/40)

“—Ey Hıristiyanlar! Ne söylediğinizin farkında mısınız siz?”

Allah, hanım mı edindi? Hâşâ, sümme hâşâ! Şu düşünceye bak! Şu işin şeyine bak! Allah-u Teâlâ Hazretleri evlat edinmekten münezzehtir. Şeriki, naziri yoktur. *Lâ ilâhe illa'llah*. Bütün peygamberler bunu demiştir.

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:²

أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَ إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَ شَرِيكَ لَهُ

(مالك، ق. عن طلحة)

(Efdalü mâ kultü ene ve'n-nebiyyüne min

² İmam Mâlik, *Muvatta'* (Rivâyet-i Yahyâ), c.I, s.214, no:500; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.284, no:8174; Abdü'r-Rezzâk, *Musannef*, c.IV, s.378, no:8125; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.III, s.381; Talha ibn-i Ubeydu'llah ibn-i Küreyz RA'dan;

Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.572, no:3585; Amr ibn-i Şuayb Rh.A'ten. Taberânî, *Dua*, c.I, s.273, no:874; Hz. Ali RA'dan.

İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.IX, s.274; Süfyan ibn-i Uyeyne Rh.A'ten. Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.352, no:1413; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.V, s.113, no:12079; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.172, no: 456; *Câmiu'lEhâdis*, c.V, s.205, no:3993.

kablî: Lâ ilâhe illa'llâhu vahdehû lâ şerîke leh) “Benim ve benden önce gelen bütün peygamberlerin söylediği sözlerin en üstünü, en faziletlisi: (*Lâ ilâhe illa'llâhu vahdehû lâ şerîke leh*) sözüdür.”

(*Lâ ilâhe illa'llâhu*) “Allah’tan başka ilâh yoktur, (*vahdehû*) o tektir, bir tanedir; (*lâ şerîke lehû*); onun şerîki, nazîri yoktur.”

En mühim söz budur. En faziletli söz, en büyük söz budur. Bütün peygamberler, Allah’ın hak peygamberleri böyle demiştir. Hz. İsa böyle demiştir.

Hz. İsa’dan sonrada hıristiyanlar bu işi şaşırtmışlar, sapıtmışlardır. Haça puta tapmaya döndürmüşlerdir. Allah’ın peygamberine; “Allah’ın oğludur.” diye iftira etmişler, işi çığırından çıkartmışlar, küfre düşmüşlerdir.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

(المائدة:٧٢)

(*Lekad kefere'llezîne kâlû inna'llâhe hüve'l-mesîhü'bnü meryem*) “Meryem’in oğlu İsa tanrıdır diyenler, kâfir oldu.” (Mâide, 5/72) diye Kur’an-ı Kerim bildiriyor.

Neden? Kulu tanrı yerine koydular, şirk koştular. Bitti.

Bunlar bunu yaptılar, hala akıllanmadılar mı? Hala akıllanmadılar. Amerikası, Avrupası hala devam ediyor. Bu bir. İkincisi bu bâtıl dinlerine dayanarak hak din olan İslâm’a düşmanlık

besliyorlar. Her yerde; Bosna'da, Hersek'te Çeçenistan'da, tarihte Haçlı seferlerinde fitne fesat çıkartıp müslümanlara zulmediyorlar.

Afrika'da müslüman köylerini basıp zencileri alıp, esir edip, tarlalarında “köpek” diye hitap edip, çalıştırıp, nicelerini öldürüp zulüm yapmışlardır. Zulüm yapmaya devam ediyorlar. Hala devam ediyorlar.

Ne namına? Allah namına. Geçen gün İngiliz gazeteleri yazıyor:

“—Bu Rum, Bulgar, Ortodoks papazları ırkçılık yapıyor, halkı kışkırtıyor.” diyor.

Ben onu yıllar önceden dergide yazdım. Bu Bosna-Hersek hadisesi çıkar çıkmaz, bu işin altında onların fitne ve fesat körüklemesinin olduğunu yazdım. Onlar da papazların konuşmalarından tespit etmişler. İngiliz gazeteleri yazmış. Türk gazetelerinde de haber olarak çıktı.

Ne yapıyorlar?

Allah namına, din namına, kendi dinleri namına Allah'ın sevmediği işi, Allah'ın sevgili kullarını öldürerek zulüm yaparak yapıyorlar. Buyurun. Bak, bir yanlışlık, bir nursuzluk, bir uğursuzluk arkasından nice nice uğursuzlukları getiriyor.

Dindar, Allah'tan korkan insan, Allah'ın sevmediği zulmü yapar mı? Allah zulmü seviyor mu? Sevmiyor.

Dün konferansta doçent kardeşimiz söyledi. Müslümanlığı müdafaa etti diye putperest, gayrimüslim âlimi, şehrin kapısına alınandan, bileklerinden canlı canlı çivileyerek öyle

öldürmüşler.

Neden yapıyor bunu? Gayrimüslimlik adına yapıyor. Müslümanlara zulmediyor.

Allah bu zulme razı gelir mi? Gelmez. Allah'ın razı gelmediği işi yapıyor. Çünkü inancı bozulmuş.

Müslümanlar böyle yapmamışlardır. Müslümanlar bu kadar fütûhât yapmışlar, girdikleri yerde böyle zulüm yapmamışlardır. Savaşta oldukları zaman yapmamışlardır. Çünkü Peygamber Efendimiz mücahidleri savaşa gönderirken:

“—Çocuklara dokunmayın. Kadınlara dokunmayın. İhtiyarlara dokunmayın. İbadethanesinde ibadet eden rahiplere, din adamlarına dokunmayın. Hurma ağaçlarını kesmeyin, ormanları yakmayın. Sadece fesat çıkartan, size karşı koyan insanlarla cihad edin!” diye nasihat ederdi.

Bizim dinimizde zulüm yoktur. Biz buraları fetih etmişiz; yedi asır Rumu, Ermenisi, Yahudisi bizim bayrağımızın altında yaşamıştır, ticaret yapmıştır. Konakları vardır. Askere de gitmedikleri için hepsi zengin olmuştur. Biz gitmiş, şehid olmuş, memleketi korumuşuzdur. Onlar Kapalıçarşı'da, ticarethanelerinde devam etmişler, rahat yaşamışlardır. Kiliseleri ayakta. Papazları ayakta. Malları kendilerinin. Aileleri korunmuştur. Kültürleri muhafaza edilmiştir. Yaşayıp duruyorlar. Neden? Müslüman zulüm yapmıyor da ondan.

Ama buna mukabil onlar, aldıkları ülkelerde katliamlar yapmışlardır. Haçlı orduları geldiği yeri yakıp yıkmıştır.

Ne zulümler yapmışlardır?

Ne namına? Din namına, Allah namına...

Din namına, Allah namına zulüm yapılır mı? Allah adına zulüm yapılır mı? Yapılmaz. Yapıyorlar.

Neden? Dinleri bozuk. Temeli bozuk. Ondan sonra o temele dayalı faaliyetlerin hepsi bozuk.

Adam hıristiyan. Teşkilat kurmuş, misyonerlik teşkilatı kurmuş, her yerde harıl harıl çalışıyor. Her yerde fitnenin fesadın perdesini araladığın zaman arkasında bunlar. Onların paraları, onların entrikaları...

Bitmez tükenmez veballeri var. Allah divanında bitmez tükenmez veballeri, hesapları var. Küfre düştüklerini;

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

(المائدة:٧٢)

(Lekad kefere'llezîne kâlû inna'llàhe hüve'l-mesîhü'bnü meryem) “Meryem’in oğlu İsa tanrıdır diyenler, kâfir oldu.” (Mâide, 5/72) diye Kur'an-ı Kerim bildiriyor.

Bu inançlarından dolayı da ebedî cehenneme girecekler, devamlı yanacaklar.

Niye söylüyoruz biz bunları?

“—Kurtarsınlar kendilerini.” diye söylüyoruz.

“—Hak yola gelsinler, Allah'ın razı olduğu dine gelsinler.” diye söylüyoruz.

b. Peygamber SAS Bütün İnsanlara Gönderilmiştir

Bu din benim değil, senin değil. Bana mahsus, sana mahsus değil. Bu din insanlığa gelmiş.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

(النبياء: ١٠٧)

(*Ve mâ erselnâke illâ rahmeten li'l-âlemîn.*)
[Rasûlüm, biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.] (Enbiyâ: 107)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا

(سبأ: ٢٨)

(*Ve mâ erselnâke illâ kâffeten li'n-nâsi beşîran ve nezîrâ.*) [Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.] (Sebe', 34/28) buyruluyor.

Bütün insanlara gönderilmiş. İnsanlara ve cinlere *Rasûlü'sSakaleyn* olarak gönderilmiş Peygamber SAS Efendimiz.

Akıllarını başlarına toplasınlar. Putu bıraksınlar. Yok, bu put! Haçı bıraksınlar. Yok, böyle uyduruk inanç! Yok, böyle zulüm! Yok, böyle şey!

Kilisede papaz, karşısındaki insan şortlu, kabul ediyor, onunla beraber buraya turist olarak gezmeye geliyor. Kadınların hepsi şortlu, kafilenin başında papaz var. İslâm'da böyle yok. İslâm'da yok! Onların dininde de yok. Onun

için rahibeler kapanıyorlar. Rahibe kapanıyor, ötekisi şortlu geziyor.

Gelen bilgiler bozulduğu için Allah zaman zaman düzelten peygamberler göndermiştir. Onun için işi düzeltecek peygamberler gelmiştir. İnsanlara tevhide, Allah'ın bir olduğunu öğretmişlerdir. Şirkten kurtarmaya çalışmışlardır. Firavun'un kavmi Firavun'a tapınmaya başlamıştır. Allah Musa AS'a emretmiştir:

“—Git ona söyle hatasını. İnsanlara da söyle, doğru yola gelsinler.” demiştir.

İbrahim AS'ın zamanında Nemrut kâfirlik yapmıştır. Allah-u Teâlâ Hazretleri İbrahim AS'a vazife vermiştir:

“—Onların putlarının yanlış olduğunu onlara anlat, onları doğru yola çek!” demiştir.

Tarih boyunca böyle olmuştur.

Allah en sonunda İslâm'ı seçmiştir. Ve bu dini; en büyük din, en güzel din olarak seçmiştir. Ve bu dine razı olduğunu Kur'ân-ı

Kerîm'de de ilan ediyor. Ve hakikaten de yeryüzünde başka bağlanılacak, girilecek hak din, başka yol yok. Tek yol İslâm... Tek doğru din İslâm...

Neden?

İncele, buyur. Serbestsin. Sana zaman veriyorum. Bir sene, iki sene, beş sene, on sene... Ben inceledim. İnceleyenler de inceledi. Bu işi bilenler biliyor. Hıristiyanlardan birçokları müslüman oluyor. Yahudilerden müslüman olanlar var. Budistlerden müslüman olanlar var. Dünya-

nın her yerindeki insanlar, inceleyenler tetkik sonunda müslüman oluyor. Buyur sen de incele. İnceleme hakkın var. Beni de dinle, onları da gör bakalım!

Haçın karşısına geçip de, bir ölünün karşısında tapınmayı akıl mantık alır mı? Nedir o öyle haç, heykel yaptıkları şey? Çarmıha gerilmiş bir ölü... Kimin ölüsü? Güya Hz. İsa'nın ölüsü.

Ölüye tapınılır mı? Mantiğa bak! Zevke bak! Kafaya bak! Fikre bak! İzana bak! Şaşkınlığa bak!

O ölüye tapan, öldürülmüş bir insana tapan insanlardaki ruh haleti nasıl olur bir düşünün?

Doğru düzgün bir ruh haleti olur mu bu insanlarda? Tabi bunlardan haçlı ordusu çıkar. Tabi bunlardan böyle insafsız, gaddar insan çıkar. Tabi bunlardan zulmü körükleyen insan çıkar.

Neden? Mantık sakat. Hz. İsa'nın razı olmadığı yol. Hz. İsa razı olsa, diyebilirler ki:

“—Ben Hz. İsa'yı peygamber edindim. Onun eteğine tutundum, onun yanındayım.”

Yahu kardeşim! Hz. İsa razı değil ki senin yoluna. Senin yaptığın işe Hz. İsa razı değil. Allah razı değil. Senin yaptığına has, eski hristiyanlar razı değil.

Hıristiyanlığın içinde bir sürü mezhepler var, bir sürü fikirler var. İncele, gör. Kendi Hıristiyanlık tarihinden gör. Bizim sana bir kasdımız yok. Biz doğruyu söylüyoruz. Doğru olan şeyi ikaz ediyoruz. Neden?

Vazifemiz o. Peygamber Efendimiz'in de vazifesi oydu. Peygamber Efendimiz Medine-i Münevvere'ye gittiği zaman Yahudilerin havrasına gitti.

Peygamber Efendimiz'in havrada işi ne? Yahudi âlimlerine, bilginlerine din adamlarına:

“—Sizin dininizin zamanı geçti. Bana tabii olmanız lazım. Tevrat'taki şu ayet var. Hz. İsa'nın, Hz. Musa'nın bu tavsiyesi var. Onlara uyun! Aklınızı başınıza toplayın!” diye nasihate gitti.

Onlardan müslüman olanlar oldu. Yahudi âlimi Abdullah ibn-i Selam müslüman oldu.

“—Yâ Rasûlallah! Doğruyu söylüyorsun. Evet, ben Tevrat'ı okudum. Hz. Musa'nın sözü böyledir. Sen Allah'ın Resûlüsün.” dedi, müslüman oldu.

Zaten bir peygamber geleceğini bekliyorlardı. Peygamber Efendimizin gelmesi yakınlaştığı zamanlar, Medine'nin Yahudileri bekliyorlardı. Anadolu'nun Hıristiyanları bekliyorlardı. Selmân-ı Fârisî Bursa'ya gelmiş, bir papazın yanında oturuyordu. Onun yanında ibadet ediyordu. Öleceği zaman;

“—Nereye gideyim?” diye sordu, tavsiye ettiği insanın yanına gitti. O öleceği zaman:

“—Sen ölüyorsun üstadım. Ben nereye gideyim?” diye sordu. Ne dediler ona?

“—Şimdi ahir zaman peygamberinin gelmesi yaklaştı. Fırsat bulursan Hicaz tarafına git. Arabistan tarafına git!” dediler.

Çünkü bekliyorlardı, böyle bir şeyi bekliyorlardı.

Muhterem kardeşlerim! Biz vazifeliyiz, siz de vazifelisiniz.

İnsan Müslüman oldu mu? Hepsi vazifeli oluyor. Biz vazifeli bir ümmetiz. Allah'ın dinini anlatacağız. Amerikalı, Avrupalı bir insan, yanlış yolda, yanlış inançta, puta tapıyor, haça tapıyor, Buda'ya tapıyor olabilir.

İsa'ya tapan, Buda'ya tapan bir insana bir tek soru sormak kâfidir. Sen İsa'ya tapıyorsun, Buda'ya tapıyorsun.

Ne zaman yaşamış bu? İşte 1900 küsur sene önce yaşamış. Ötekisi de şu kadar bin sene önce yaşamış.

Pekiye, ondan 100 sene önce gelen insanın dini ne olacaktı? Söyle bakalım. Gel.

Ver bakalım şu sorunun cevabını:

“—Buda doğmadan evvelki Hintlilerin dininin ne olması lazımdı? Onların ne yapmaları lazımdı? Sen niye bir zaman sonra gelmiş bir insana bağlıyorsun dini? Din ondan önce de var, ondan sonra da var. Ondan önceki insanların dinini neydi? Gel bakalım!” Cevap veremez.

Neden? Sonradan uydurmuş, bir adama bağlamış dini. Din adama bağlı değil, din Allah'a bağlı...

Peygamber SAS Efendimiz vefat ettiği zaman Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz ne diyor:

“—Kim Allah'a ibadet ediyorsa bilsin ki Allah haydır, dâimidir, bâkîdir, ebedîdir; ölmez. Kim Muhammed'e tapıyor idiye Muhammed

ölmüştür.”

Biz Muhammed’e tapmıyoruz. Muhammed-i Mustafâ SAS Efendimiz, başımızın tacı, gözümüzün nuru, gönlümüzün süruru, efendimiz, ser-verimiz. Ama onu peygamber biliyoruz, doğru biliyoruz. Allah’ın kulu. *Abduhû ve rasûlühû* diyoruz, doğru biliyoruz. Ona tapmıyoruz, Allah’a tapıyoruz.

Hiz. Muhammed’den önce insanlar kime tapıyorlardı?

Allah’a tapıyorlardı. Allah’a tapmaları lazımdı. Hiz. İsa’dan önce Allah’a tapmaları lazımdı. Hiz. İbrahim’den önce Allah’a tapmaları lazımdı. Allah’a tapıyorlardı. Hep böyle... Bizim inancımız mantıkla, akılla, tarihle, ilimle, irfanla, dosdoğru, pırıl pırıl tam not alıyor. Yüz üzerinden doksan dokuz bile değil, yüz üzerinden yüz... On ikiden isabet. Tam not alıyor.

Bunlar puta tapıyor.

Nereden çıkarttın bu putu? Nereden çıkarttın bu Buda’nın göbekli heykelini? Göbeğinin deliğini de resmetmiş. Amma şişman bir adam diye. Adamcağız belki şişman da değildi. Çünkü merhametliymiş. Belki de oda bir peygamber. Belki yemiyor içmiyordu, parasını şuna buna veriyordu. Öyle göbekli de değildi. Öyle göbeği taşmış bir adam heykeli... Güleceğim geliyor. Şişman, bağdaş kurmuş. Ona tapınıyor.

Ne tapınıyorsun? Bu Allah’ın yaratığı bir kuldu. Bir zamanlar vardı. O zamandan evvel yoktu. Şimdi de yok. Bir zamanlar vardı, şimdi yok.

Nerede Hz. İsa? Yok... Nerede Buda? Yok...
Olmayan şeye tapılır mı?

Onun için, (*İnna'llàhe istahlasa haze'd-dîne li-nefsihî*) "Allah kendisine bu dini seçti. Hak din budur. Allah'ın razı olduğu din budur diye İslâm'ı seçti."

Muhterem kardeşlerim!

Biz dünyanın bir başka yerinde, Eskimoların arasında, Güney Amerika'da, Amazonlarda, aklımıza gelebilecek en uzak yerde, Okyanusya'nın bir adasında, Avustralya'ya yakın bir yerde doğmuş, başka bir kültürle yetişmiş bir insan olabilirdik. Etrafımızdaki insanlar başka şeye tapmış olabilirdi. Ama Allah insana akıl, mantık, şuur, ilim kabiliyeti, mukayese, düşünme, arama, bulma imkânları vermiş. Herkes Allah'ı bilmek ve bulmak, doğru inanca gelmek zorundadır.

İnsan dünyanın neresinde olursa olsun, kim olursa olsun ne yapacak? Dönecek, dolaşacak, arayacak, yolu bulacak.

Yol ne? Yol İslâm. Tek yol İslâm, hak yol İslâm. Ona gelecek. Başka çıkış yolu yok. Cennete gidecek başka yol yok. Başka yolların hepsi cehenneme gider.

Neden? Yanlış. Adamı adam etmiyor; zalim, kan dökücü, merhametsiz, vicdansız ediyor. Adamı sağlığa zararlı ediyor. İş yok, din değil dini... Neden? Mensup olan adamı adam etmiyor da ondan. Zalim.

Müslüman?

Müslüman karınca ezmiyor. Kimsenin olmadığı yerde bile bir günah işlemekten korkuyor. Tarih boyunca misâli var. Padişah gelse karşısına adaletten ayrılmıyor. Padişah zalim olsa bile çıkıp karşısına hak sözü söylüyor. Vazifesi bu. O zaman hak din İslâm, hak yol İslâm...

Oku, emirlerini oku. Kur'ân-ı Kerîm'i oku. Başından başla. (*Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*) diye, "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla" başla. Başka kitaplar öyle başlamıyor, sapık sözlerle başlıyor. Sapık törenler yapılıyor. Sapık fikirler öne atılıyor.

Bizimki nasıl başlıyor? Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlıyor. Ne diyor? (*El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn*) "Alemlerin rabbi Allah'a hamd olsun!" diye hamd ile başlıyor.

Nasıl? (*Rabbü'l-âlemîn*) "Alemlerin rabbi..." Koca kâinatı gözünün önüne seriyor. "İşte bunu yaratan Allah." diyor.

El-hamdü lillah, şu dinin güzelliğine bakın! Şu dinin mantığının sağlamlığına bakın! Pırıl pırıl, çelik gibi, kale gibi! Yolun güzelliğine bakın!

Ötekisi ne yapıyor? Olmadık şeylere tapıyor.

Timsaha tapanlar var. Tanrısı Timsah olanlar var. Yılana, kobra yılanına tapanlar var. Tenasül uzvuna tapanlar var. Şu insanların aptallıklarına bak! Beyaz ayıya tapanlar var. Üç metre boyunda beyaz ayıya tapanlar var.

Var mı? Var. Halen var mı? Var... Güneşe tapanlar, Yıldız'a tapanlar, Ay'a tapanlar var. Hepsi bozuk, hepsi bâtil... Boş olduğunu herkes

biliyor. Hz. İsa'ya tapanlar var. Olmaz! Haça tapanlar var. Olmaz! Yanlış!

Allah kendisine bu dini seçti. İslâm, tevhid dinidir.

İslâm'ın en büyük özelliği nedir? İslâm nedir? İslâm deyince ilk akıla gelen nedir? Allah var, şeriki naziri yok...

“—Hocam! Bu Amerikalılar da dindardır.”

Hayrola, dindarmış da ne yapıyorlarmış? Kitaplarına, doların üstüne yazmışlar:

(*In God We Trust*) yazıyor. “Biz Tanrı'ya itimad ediyoruz.” *Trust*, itimad etmek demek. “Tanrı'ya tevekkül ediyoruz, dayanıyoruz.” diyor.

Maşallah! Güzel ama gel, ben bu işin altındaki hileyi, yanlışlığı sana söyleyeyim. “In God, Tanrı'ya” diyor. “Tanrı'ya tapıyorum, God'a tevekkül ediyorum.” diyor.

Amerikalıyı çağır karşına:

“—Gel bakalım Amerikalı! Sen böyle doların üstüne yazmışsın, gel God'ı anlat bakalım, tarif et! God ne demek?”

Ne diyecek? Çarmıhı anlatacak, Hz. İsa'yı anlatacak, putu anlatacak...

Hay Allah müstehakını versin! Ben de seni adam sanmıştım be! Tüh, yazıklar olsun! Bunu mu kastediyorsun?

(*In Allah We Turst*) yazacaksın oraya. O zaman olur. “Allah'a dayanıyorum!” de, Hz. İsa'ya dayanma!

Hız. İsa'nın kul olduğunu bil, kula dayanma. Kul gider, Allah hay ve bakidir. Allah'a dayanacaksın. Doğru olan dine bak.

“—Tanrıya inanıyorum.”

Nasıl bir tanrıya inanıyorsun? Şu senin tanrını gel bir anlat bakalım? Tanrı derken neyi kastediyorsun? Gözünün önüne ne geliyor? Timsah mı geliyor? Güneş mi geliyor? Ne geliyor gözünün önüne? Anlat bakalım. Hilesi orada işin. “Tanrıya inanıyorum.”

Bizim memlekette de öyle:

“—Ben Tanrı'ya inanıyorum.” diyor.

“—Nasıl bir tanrı düşünüyorsun gel bakalım? Senin tanrı inancın ne? Tanrı, tanrı, tanrı... Tanrı deyince neyi kastediyorsun?”

Muhterem kardeşlerim!

O bakımdan Allah'ı doğru bilmeye çok dikkat etmek lazım. Yoksa Allah razı gelmez bu işe... Allah kendisine İslâm'ı seçmiş, İslâm'ı seçmiş, İslâm'ı kabul etmiş.

وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا

(المائدة: ٣)

(*Ve radîtü lekümü'l-islâme dînen*) “Ben sizin ancak müslüman olmanıza razıyım, İslâm'dan gayri bir dinle karşıma gelmeyin, ona rızam yoktur.” (Mâide, 5/3) diyor.

Muhterem kardeşim!

Senin gözünü bağlasalar, bir uçağa bindirseler,

bilmediğın bir diyara indirseler, çarşıya pazara bıraksalardı. Cebinde bir para var. Parayı çıkarttın, çarşıdan bir şey almak istiyorsun. Parayı verdin. Adam baktı:

“—İstemem ben bu parayı, kabul etmiyorum! Ben bu parayı bilmiyorum. Ne bu? Geçerli para mı, geçersiz para mı, neyin nesi? Kabul etmiyorum.” dedi.

Veyahut bazen ne oluyor? Çarlık Rusya zamanında banknotlar basmışlar. Bir karış boyunda, bir sele eninde kocaman çarşaf gibi para, Rus parası. Hükmü geçmiş. Sandıkta kalmış, hükmü geçmiş. Gidiyorsun, geçmiyor. Suud’a eski hacı akrabalarımız gitmiş. Paralar cüzdanında kalmış. Gidiyorsun. Geçmiyor bu para artık. Hükmü geçmiş, eski para bu. Gülüyor adam:

“—Nereden aldın bunu?” Eviriyor, çeviriyor; “Geçmez.” diyor.

Para geçmedi mi bir şey alamıyorsun. Geçmeyen inanç, geçmeyen din olduğú zaman da cennete giremezsin. Burada yanlış inançla yaşadığın, Allah’ın rızasını bulamadığın için de cehennemde cayır cayır yanarsın.

Neden? Yanlış inanç insanı yanlış işler yapmaya götürür.

Hristiyan papazları İslâm’a zulmetmeye götürdüğü, Sırp papazlarının kilisesinin, Yunan kilisesinin zulüm yaptırdığı, papalığın misyonerlikle nice nice hak yoldaki insanları bâtil yola çektiği, dinsizleştirdiği, ahiretlerini mahvettiği gibi yanlış dine giren insan yanlış iş

yapar. Yanlış iş yapan insan âhirette ateşlere yanar, cehennemde ebedî kalır. Yanlış kurulmuş olan cihazdan doğru imalat çıkmaz.

Ne yapacak? Doğru inanca gelecek.

Hangi inanç doğru? Tevhid inancı doğru. Rasûlüllah SAS Efendimiz'in anlattığı, Kur'ân-ı Kerîm'in belirttiği İslâm doğru. Biz müslüman olmasaydık da arayıp arayıp İslâm'ı bulacaktık. Başka yolda olsaydık da dönüp dolaşıp buraya gelecektik.

Başkaları da öyle yapıyor zaten. Başka dinlerden olup da araştıranlar İslâm'a geliyor. Misal: Fransız filozofu Roger Garaudy, Pof. Dr. Moris Bükey (Maurice Bucaille), Kanadalı diplomat falanca. Alman filanca... Hepsi ne yapıyor? İslâm'a geliyor. Çünkü tek yol o, başka yol yok.

Bizim köyün bir tepesi var. Yalıdan bakılıyor. Muhteşem kayalık bir tepe. Bir tek yoldan o tepeye çıkabilirsin. Öteki taraflarda kayalar geçit vermez. İşte bu dünya hayatından da bir tek yolla cennete gidersin. O da İslâm yoludur. Başka yolla cennete gidemezsin.

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَخْلَصَ هَذَا الدِّينَ لِنَفْسِهِ

(Inna'llàhe teâlâ istahlesa haze'd-dîne li-nefsihî) "Allah bu dini kendisi seçti, kendisine seçti, halis muhlis bir din kıldı."

Bir de Allah'ın garantisi var. Kur'ân-ı Kerîm'in bir harfi bile değişmeyecek. Allah'ın vahyi kıyamete kadar baki kalacak. Allahu Teâlâ Hazretleri'nin dini kıyamete kadar yeryüzünde

baki kalacak. Sönmeyecek.

Sırp bomba atacak, Rus Çeçenistan'ı tahrip edecek, misyoner falanca yerde çalışma yapacak, Filipinler'de insanları kandırarak, hıristiyan yapacak, Endonezya'da çalışma yapacak, kabileleri dinden çıkartacak... Ufak tefek zayıat olabilir. Ama kendi memleketinden akıllı uslu insanlar müslüman olmuş.

Bu dini kimse söndüremeyecek. Kıyamete kadar bu din baki kalacak. Allah'ın garantisi var. Bu kitap bâkî kalacak. Bu Kur'ân bâkî kalacak.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:³

لَ تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، حَتَّى
تَقُومَ السَّاعَةُ

(ك. عن عمر؛ طب. عن مغيرة بن شعبة)

(*Lâ tezâlû tâifetün min ümmetî zâhirîne ale'l-hakkı hattâ tekûme's-sâah.*) “Kıyamet kopuncaya kadar, ümmetimden Cenâb-ı Hakk'ın dinini destekleyen iyi insanlar, bir iyi topluluk mevcut olacak!”

Ayet-i kerimede buyruluyor ki:

³ Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.496, no:8389; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.280, no:2433; Taberî, *Tehzîbü'l-Âsâr*, c.III, s.165, no:921; Hz. Ömer RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XX, s.403, no:961; Muğîre ibn-i Şu'be RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.VII, s.564, no:12249; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XVI, s.119, no:16372.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

(الہجر:۱)

(*Innâ nahnü nezzelne'z-zikra ve innâ lehû lehàfizûn*) “Kur’ân-ı Kerîm’i biz indirdik. Onu biz koruyacağız. Kimse dokunamayacak, kimse bozamayacak.” (Hicr, 15/9)

Onun için, böyle bir dine mensubuz

c. İslâm’ı İyi Anlatamamışız

Muhterem kardeşlerim!

Bir hadîs-i şerif üzerinde bu kadar uzun durulur mu?

Durulur. İşin can damarı bu. Biz tesadüfen, tevafuken İslâm ülkesinde doğmuşuz, müslüman olmuşuz. Bu bizim avantajımız. Küçüklüğümüzden beri İslâm olan bir ülkede, müslüman bir ülkede müslüman olarak yaşadık.

Bir kusurumuz var, sahip olduğumuz dinin kıymetini bilmiyoruz. Öteki dinlerden ne kadar farklı, ne kadar üstün olduğunu bilmiyoruz. Müslümanlığın bize ne görevler yüklediğini bilmiyoruz. Müslümanlık için çalışmamız gerektiğini bilmiyoruz. Bu bizim kusurumuz.

Hepimizin sahabe-i kirâm gibi olması lazım. Hepimizin İslâm’ı yaymak için çalışmamız lazım. Koca Osmanlı imparatorluğu yedi asır Balkanlarda durmuş, Anadolu’da durmuş da yazıklar olsun Hıristiyanlık kalmış. Yazıklar olsun!

Neden? Neden yazıklar olsun diyorum?

İslâm'ı niye anlatamamışlar? Niye o hıristiyanları müslüman yapamamışlar? Bazıları olmuş.

Ali Yakup Hoca cennet mekân, Allah rahmet eylesin, Arnavut.

“—Allah razı olsun şu Osmanlılardan. Geldiler, bizim

Arnavutları müslüman ettiler de müslüman bir millet olduk. Allah razı olsun.” derdi.

Sırplar;

“—Bizim bazı kardeşlerimizi hıristiyanlıktan ayırdılar, müslüman yaptılar.” diye kızıyor. “Balkanlarda Müslüman kalmayacak. Anadolu'da da bırakmayacağız. Müslümanları İran'ın doğusuna süreceğiz.” diyor.

Burada da Müslümanlığı bırakmayacak. Sırp'ın eline fırsat geçse ne yapacak?

Bosna'daki müslümanların hepsini öldürecek. Hepsinin cesetlerini Tuna'ya atacak. Hepsinin kanını dökecek, Batı Trakya'ya gelecek. Batı Trakya'dakilerin hepsini öldürecek. Din namına hem de! Allah namına! Allah'ın kullarına Allah namına böyle yapacak.

Ondan sonra Anadolu'ya gelecek, Anadolu'da da müslüman bırakmayacak. Hepinizi kesecek, çoluk çocuğunuzu kesecek, Anadolu'da da müslüman bırakmayacak. Tamam. Allah'ın dinine hizmet ettim sanacak.

Biz yedi asır ağa olarak, paşa olarak, padişah olarak, vezir olarak bunları idare etmişiz de, bu yedi asırda bu adamlara İslâm'ı anlatmaya yetecek vakit bulamadık mı? Her birimiz bir

papazın peşine düşseydik, bir alim bir papazın peşine düşseydi müslüman edemez miydi?

Müslüman olan bir sürü papaz var. Müslüman olanlara imkân verseydik:

“—Sen git. Al sana vazife, para, imkân, mektep, kitap yazmak için fırsat. Sen şu hıristiyanları, İncil’i biliyorsun. Şunlara anlat hatalarını, doğru yola çek!” deseyledik.

Hepsini müslüman yapmaya çalışsaydık ne olurdu? Bir tane hıristiyan kalmazdı. Çünkü anlatınca dinleyecek.

“—Sen ne yapıyorsun? Çarmıhın karşısına gidiyorsun, bir şey yapıyorsun, eğiliyorsun. Kimden ne istiyorsun? Hz. İsa’dan istiyorsun. Hz. İsa Allah’ın kulu, işin yanlış.” diyecektik.

İslâm Hz. İsa hakkında ne diyor? Müslümanlar Hz. İsa’yı seviyor. Hatta çocuklarına Hz. İsa’nın ismini koyuyor. Mesela; Yalova’da İsa amcamız vardı, Allah rahmet eylesin. Çok hayırsever bir hacı kardeşimizdi. Beraber hacca gittik. Hacı amcamızdı. Allah selamet versin. Adı İsa’ydı.

Neden? Biz Hz. İsa’yı severiz. Erkek çocuklarımıza İsa adını koyarız. Kız çocuklarımıza Meryem adını koyarız. Meryem Validemizi de severiz. Hiç de gocunmayız, hiç de sakınmayız, çekinmeyiz.

Neden? Biz onları seviyoruz. Kasdımız onlara değil, onlara tapınmak yanlış.

Bunu anlatırdık, anarlardı. Anlatmamışız, cezasını çekiyoruz. Anlatmadığımızın cezasını çekiyoruz. İslâm’a hizmet etmediğimizizin cezasını çekiyoruz. Siz de etmezseniz siz de ceza çeker-

siniz. Allah ektirmesin... Allah vazifeyi güzel yapmayı nasib etsin... Sen de evladını müslüman yetiştirmezsens, sen de yanındaki papazı müslüman etmezsen, sen de hıristiyanlara, hak yolun İslâm olduğunu söylemezsen, sen de vebalini, cezasını çekersin.

Bizim gayemiz cihangirlik değildi. Bizim gayemiz toprak fethetmek değildi. Bizim gayemiz hazineleri doldurmak değildi. Allah-u Teal Hazretleri Peygamber Efendimiz'i vergi tahsil-darı olarak göndermemiştir. Para toplamak için göndermemiştir. Bizim vazifemiz Allah'ın dinini yaymaktı. Allah'ın imanını insanlara oğretmek-ti. Sizin de vazifeniz o. Bu neslin vazifesi de o...

Biz Türkiye'de 65 milyon insanız. Bu 65 milyonun hepsi sağlam Müslüman değil. Kimisi İslâm'dan habersiz, kimisi başka gayelerin peşinde... Kürt kardeşlerimiz, Kürt devleti kuracağım diye onun peşine düşmüş, başka bir gaye. Bazıları komünist olmuş, sosyalist bir düzen kuracağım diye onun peşinden koşmuş. Kimisi Batıcı olmuş. "Modern olacağım, ilerleyeceğim." diyerek bütün değerlerini terk edip dinden imandan çıkmış. Bunların hepsi sapıklıktır.

Doğru yol hangisidir? Allah'ın razı olduğu işleri yapmaktır. Zulüm yapmamaktır. İbadet yapmak, kulluk vazifelerini yapmak, oyle yürümektir. Eğer biz de bunları yapmıyorsak, biz de suçluyuz. Biz de zalimiz, siz de zalimsiniz.

Ne yapacaksınız? Kur'an'ı okuyacaksınız. Kur'an-ı Kerim'e uyacaksınız. Rasûlüllah'ın

hadîs-i şeriflerini okuyacaksınız. Ben haftada bir tane ders veriyorum. İki tane üç tane hadis okuyorum. Sen evinde devamını okuyacaksın.

Hocamız'ın okuduğu kitap nedir? *Râmûzü'l-Ehâ-dîs...* “Dur şunu alayım!” diyeceksin. Baştan sona okuyacaksın. Başka hadis kitaplarını alacaksın. Ciltlerle hadis kitapları var. Altın yaldızlı, güzel ciltli, kocaman kocaman, uzun uzun izahlı hadis kitapları var. Bunları okuyacaksın.

Muhterem kardeşim! Dinini öğreneceksin.

Senin asıl vazifen budur. Senin asıl vazifen, benim asıl vazifem öğretmenlik değil, esnaflık değil, tüccarlık değil, memurluk değil, askerlik değil, doktorluk değil, mühendislik değil... Hepimizin asıl vazifesi Müslümanlık. Müslüman olmak, Müslümanlığı yaymaktır.

Para kazanmak için ziraat yaparsın. Pekâlâ yap... Para kazanmak için dükkân açarsın. Pekâlâ aç... Evliyâullah büyüklerimiz de dükkân açmışlar. Hepsinin dükkânı var. Neden?

“—Helal kazanayım, kimseye muhtaç olmayayım.” diye.

Ama evliyâ, şeyh, tarikat piri, büyük zât... Bir taraftan da ilme devam etmişler. Bir miktar dünyaya çalışmış, ahiretini de ihmal etmemişler. Sen ihmal ediyorsan suçlusun. Ben ihmal ediyorsam suçluyum. Yapabildiğimden az yapıyorsam suçluyum. Var gücümle çalışacağım. Sen de çalışacaksın. Dünya üzerinde kâfir kalmayacak, yanlış fikirli insan kalmayacak. Ağaca, ata, ite, puta, haça tapan insan kalmayınca kadar çalışacağız. Gayen

olacak. İdealin olacak.

“–Oğlum ne yapıyorsun?”

“–Liseyi bitiriyorum hocam!”

“–Nereye gideceksin?”

“–Efendim, doktor olacağım.”

“–Hayır! Hayır! Dinimi öğreneceğim. Dünyanın neresine gidersem gideceğim. Orada İslâm’ı, Peygamber Efendimiz’in Arap Yarımada’sında öğrettiği gibi öğreteceğim.” diyeceksin.

“–Terk-i diyar edeceğim. Doğduğum diyarı terk edeceğim, uzaklara gideceğim. İslâm’ın olmadığı yerlere gideceğim, İslâm’ı anlatacağım.” diyeceksin.

Böyle binlerce, milyonlarca bir araya oturmuşsunuz, keyfinize bakıyorsunuz. Kavun var, karpuz var, kiraz var, meyve var, elma var, sebze var, kebab var, pide var, yiyecek var, döner var... Bolluk bir memleket... Olmaz. Öyle yağma yok!

Güney Amerika’ya gideceksin. Çin’e gideceksin. Avustralya’ya gideceksin. Rusya’ya gideceksin. İsveç’e gideceksin. Veya gitmişsen orada çalışacaksın. Gitmeyi hedef edeceksin, gaye edineceksin. Hayatını öyle kuracaksın. Kafanı, niyetini öyle tanzim edeceksin.

Soruyorum çocuğa... Bize de sorarlardı:

“–Büyüyünce ne olacaksınız?”

Şunu olacağım, bunu olacağım. Kıza soruyorsun bir şey diyor, oğlana soruyorsun bir şey diyor.

“—Eczacı olacağım, öğretmen olacağım.” diyor.

“—İslâm’ı yaymak için İslâm’ı iyi öğreneceğim. Müslümanlığın iyi bilinmediği bir yere gideceğim, orada İslâm’ı anlatacağım. Yoksulluk çeksem de yapacağım bu işi... Zahmet çeksem de yapacağım bu işi. Gurbete düşsem de yapacağım bu işi.” demeleri lazım.

Avustralya’nın ortasında Broken Hill isminde bir şehirde cemaat var. Bunların dedeleri Afganistan’dan Avustralya’ya gelip çalışmışlar. Burada ölmüşler. Bunlar da dedelerinin yolunu unutmuşlar. Ama biliyorlar ki dedeleri müslümanmış, namaz kılarmış. Şimdi kendileri bilmiyorlar. Ne namaz, ne niyaz, ne oruç, ne Kur’ân, ne Arapça, ne Fâtîha, ne Kulhuvallah... Yok. Hiçbir şeyden haberleri yok. Yalnız diyorlar ki:

“—Hoca gönderin. Razıyız, İslâm’ı öğreneceğiz.”

Bak razı... Bu bana söyleneli üç, dört veya beş sene oluyor. Ben bunu böyle vaazda kaç defa söyledim. İçinizden birisi çıkıp da:

“—Tamam, Ben ilâhiyatı bitirdim. Her ne pahasına olursa olsun yoksulluk da, zahmet de, yalnızlık da çeksem Broken Hill’e gideceğim. Oradaki insanlara İslâm’ı öğreteceğim.” diye heves etmiyorsa, bu işi görmüyorsak, hepimiz mesulüz. Siz de mesulsünüz, ben de mesulüm.

Neden? Onlar istedi, biz hoca gönderemedik. İstedi onlar. “Allah’ın dinini öğrenmek istiyorum.” dedi. Biz öğretemedik, gösteremedik, gönderemedik. Olmaz. Öyle bir teşkilatımız olacak ki...

Ben İskenderpaşa'yı küçümsüyorum. Ne bu böyle kaşık içi kadar? Fatih'in bir semtinde, İskender Paşa mahallesinde. Şuradan Sarıgözel Caddesi geçiyor. Küçücük yer! Öyle şey yok! Dünyaya İslâm'ı yayma merkezi olacak.

İskenderpaşalılar kim? İskenderpaşa'da vaaz dinleyenler kim?

Dünyanın her yerine İslâm'ı götürüp Allah'ın seçtiği o dini insanlara öğretmek aşkıyla yanan insanlar. Parasını oraya koyan insanlar. Tahsilini ona göre yapan insanlar. Dünyanın her yerine giden insanlar.

Tarık ibn-i Ziyad'ın gemileri yakması gibi. Sadece ve sadece düşmanla çarpışıp zafer kazanmak var. Ya zafer kazanacaksın, ya da kurtuluş yok. Geriye gitmek yok. Gemileri yakmak var. Ulvi, yüce, sevaplı, güzel bir gaye için başka bütün ihtimalleri kesmek. Yok başka ihtimal. Yaktım gemileri! Dönüş yok! Oraya gideceğim, o işi yapacağım. İşte kahramanlık bu!

Zayıf insan da kahraman olabilir. Hastalıklı insan da kahraman olabilir. Bunu yapıyorsa ayağı sakat insan da, âmâ insan da kahraman olabilir. Evet cephede çarpışamaz. Ama bunu yaparsa, oraya İslâm'ın fidanını diker de tutturursa, İslâm orada yayılırsa, orada *Lâ ilâhe illa'llah* denirse, oradaki insanlara İslâm'ı anlatma merkezi kurulursa vazifeyi yapmış demektir. Bu vazifeyi yapmak vazifemiz. Hepimizin vazifesi.

Parası olan para verecek. İlmi olan: "Benim ilmim var. Ben hafızım, hocayım. Şu kadar

sene hizmet gördüm. Emekli oldum, serbestim. Emret hocam, gidiyorum.” diyecek. Veya talebe diyecek ki:

“—Ben serbestim. Liseyi bitirdim. Üniversite tahsilimi senin istediğine göre yapayım hocam. Emret, istediğin yere gideyim.”

Anası babası karşı çıkmayacak:

“—Git evladım. Ben seni bugün için yetiştirdim. Gitmezsen sütüm sana helal olmasın. Hakkımı helal ettim. Git evladım. Senin yaptığından ben de sevap kazanacağım.” diyecek.

Bu olmazsa olmaz.

Böyle olmamış. Dünya telaşına düşmüşler. Ahireti unutmuşlar. İslâm’a hizmeti gevşetmişler. Yedi asır geçmiş, Türkiye’de Rum kalmış. Türkiye’de Ermeni kalmış. Türkiye’de Yahudi kalmış, Balkanlarda Sırp kalmış, şu kilise kalmış, bu kilise kalmış, dinsiz kalmış, gevşek kalmış, münafık kalmış, sapık kalmış, bozuk kalmış...

Olur mu öyle? Nerede bozukluk varsa ölçersin, biçersin. Nasıl salgın hastalık olan yere, sıtma hastalığı olan yere bataklıkları kurutmaya gidiyorsun. Devlet teşkilat kuruyor:

“—Şurası bozuk, taviz vermek yok.” diyor.

Ben geçenlerde;

“—Hz. Ali Efendimiz’in cemevi var mıydı?” diye yazdım dergide. “Ey Aleviler! Ey Hz. Ali’ye bağlıyım diyenler! Hz. Ali Efendimiz’in cemevi var mıydı? Caminin karşısında, camiye alternatif, camiye gitmeyip de, camiye bırakıp

da, camiye sırtını dönüp de gittiği cemevi var mıydı Hz. Ali Efendimiz'in?"

Yoktu.

"—Hz. Ali Efendimiz cem evinde kadınları, erkekleri toplayıp da cem ayini yapıyor muydu?"

Yapmıyordu.

"—O zaman sen yanlış yapıyorsun."

"—İsteyen cemevine gitsin, isteyen camiye gitsin."

O da yanlış. Bazı müslüman gazeteler böyle yazdılar. Bazı müslüman yazarlar böyle yazdılar. Böyle olmaz. Doğruyu söyleyeceksin. Eğriye fırsat vermek olmaz.

"—İsteyen dürüst kazansın, isteyen hırsızlık yapsın." diyor musun? "İsteyen başkasının hayat hakkına saygılı olsun. İsteyen önüne geleni kessin. Bir güzel tabanca alsın. Para, tabanca benden, güm güm güm! Önüne geleni öldürsün." diyebiliyor musun?

Olmaz. Suça müsaade olmaz. Yanlışta müsaade olmaz. Eğriye taviz olmaz. Münafığa; "Efendim." demek olmaz. Yanlış yola alkış tutmak olmaz. Batılı desteklemek olmaz. Batılı sevmek olmaz.

Muhterem kardeşlerim!

Müslümansan müslüman ol! Müslümanlığın icabını yap! Gevşek oturma! Gevşek durmanın vebali birikir birikir bir gün sana da zararı dokunur. Dokunuyor. Şimdiki zararların sebebi eski gevşekliklerdir. Birikmiştir, ceza olmuştur. Allah'ın cezası gelmiştir. Ceza çekiyor millet.

d. Cömertlik ve Güzel Huy

وَلْ يَصْلِحْ لِدِينِكُمْ إِلَّا السَّخَاءُ، وَحُسْنُ الْخُلُقِ؛
فَزَيِّنُوا دِينَكُمْ بِهِمَا

(*Velâ yasluhu li-dîniküm ille's-sehâu, ve husnü'l-huluki; elâ fezeyyenû dîneküm bihimâ*) “Sizin dininize, şu İslâm dinine başka huylar yakışmaz; ancak cömertlik ve güzel huy yakışır.” diyor Peygamber SAS Efendimiz.

Müslümana ne yakıştırmış? İslâm dinini sevdim, ona girdim diyen insana ne yakıştırmış? Cömertlik yakıştırmış. Kesenin ağzını açacak, parasını Allah yoluna saçacak.

Bucak bucak kaçıyor millet. Hayra para vermekten bucak bucak kaçıyor. Eğlenceye, çocuğumu sünnet ettireceğim diye Hilton’da milyonlarca masraf yapıyor. Bir yılbaşı gecesinde eğleneceğim diye dünyanın masrafını yapıyor. Bir benim takımım kazandı, Galatasaray şampiyon oldu diye oyuncuların her birine birer buçuk milyar para veriyor.

“—Nereden veriyorsun?”

“—Kesemden.”

“—Niye veriyorsun? Bir buçuk milyar bayağı para, bir hayra versen bayağı büyük bir şey olur.”

“—Ama bu gol attı öbür tarafa. Geçti kaleye, kaleciyi atlattı, kıyırdı, güm, gol attı. Yaşa, varol! Bir buçuk milyar... Ayağı dert görmesin.

Aman, kuştüyü yastıklarda yatsın.”

Ne olacak yahu? Futbol! Her birine bir buçuk milyar, on bir kişi olsa 17-18 milyar. Daha ötekilere de verse, şu kadar milyar. Bir fabrika kurulur.

Nerelere para yağıyor? Ama birisine bir hayır yapması için gittiğin zaman, yapmıyor.

Ne olacakmış? Bu dine ne yakıştırmış? Cömertlik yakıştırmış. Cömert olacak, bir.

İkincisi, (*Ve hüsnü'l-huluk*) “Güzel huyluluk yakıştırmış.”

Gayrimüslim sana bakacak, sende İslâm'ın güzelliğini görecek, sende İslâm'ı sevecek, müslüman olacak. Öyle çalışacaksın. Öyle giyeceksin, öyle oturacaksın, öyle konuşacaksın, öyle hareket edeceksin... Hem müslümanlığını saklamayacaksın, hemde öyle güzel hareket edeceksin ki karşındaki senin müslüman olduğunu bilecek, senin o güzel huyundan etkilenecek;

“—Ben de müslüman olayım. Senin yolun ne kadar güzelmiş! Ben de senin yoluna girmek istiyorum.” diyecek.

Bazı kimseler Rasûlullah'a SAS'e geldi. Müslüman oldular, kabilesine gittiler. Müslüman oldu, kabilesine gitti. Kimseye, “İslâm'a gel!” demedi. Oturdular, kalktılar, müslümanca yaşadılar, namazlarını kıldılar. Bazıları gördü bunları. Sordular:

“—Sizin bu yaptığınız nedir? Nasıl bir şey?”

Merak edene, sorana, “Böyle böyledir. İşin aslı şudur.” diye anlattılar.

“—O zaman ben de Müslüman olayım!” dediler.
“—Gel, ol.”

O da geldi, o da geldi, o da geldi. Sonra kabilenin bütününü topladı:

“—Yâ Rasûlallah! Bunların hepsi Müslüman olmaya razı oldular, buyur.” diye Rasûlüllah’a götürdü.

Peygamber Efendimiz onu:

“—Sen de çok güzel huylar var. Bak sen böyle sakın sakın durmuşsun. Teenniyle hareket etmişsin. Kimsenin reaksiyonunu çekmeyecek şekilde davranmışsın. İslâm’ı sevdirmişsin. Onlar da Müslüman olmuşlar.” diye methetti.

Müslüman kardeşlerim!

Böyle olacağız. Sözümüz güzel değil. Davranışımız güzel değil. İşimiz hile. Yüzümüz turşu. Olmaz. Adam bizi görünce:

“—Müslümanlık bu mu? Müslümanlık buyusa ben Müslüman değilim. Vazgeçtim Müslümanlıktan.” diyor.

Müslümanlıktan çıkıyor adam. Zaten bir sürü düşmanımız var. İslâm’ı kötüleyen bir sürü insan var. “Hacı Efendi şöyle yapmış, Müftü Efendi keçi çalmış.” yalan dolan. Zaten bir sürü aleyhte söyleyen insan var.

Nasıl olacaksın sen?

“—Ben Müslümanlığı temsil eden, göz önünde, üstüne projektörler tutulmuş bir insanım.

Sözüme, hareketime dikkat etmem lazım.” diyeceksin.

Her işin güzel olacak. Her sözün güzel olacak. Her davranışın tatlı olacak. Herkes de sende İslâm’ı görecek:

“—İslâm ne kadar güzel bir din. Ben de Müslüman olayım!” diyecek.

Bizim arkadaşlardan birisi ben fakültedeyken televizyonda konuşmuş. Albay da konuşmasını beğenmiş:

“—Bak işte hoca dediğin böyle olur. Konuştuğu zaman böyle konuşmalı. Şunun hatırına bu Ramazan’da oruç tutacağım.” demiş.

İnsan hatırına oruç tutulmaz, Allah rızası için tutulur. O adamın hatırına ne oruç tutuyorsun? Ama olsun. Bizim kardeşimiz İslâm’ı, Müslümanlığı sevdirmiş. Ve onun için adam namaza başlıyor, oruca başlıyor. Güzel, iyi bir şey. Böyle olacaksınız. Yakışmaz başka şey bu dine.

Ne yakıştır? Cömertlik yakıştır. Güzel huy yakıştır. Cömert oldunuz mu ne olur? Ona buna hediye verirsiniz. İkranda bulunursunuz. Evinize misafir alırsınız. Misafirperver olursunuz. Başkasının malına göz dikmezsiniz. Buralardan sevilirsiniz. Herkes hayran kalır.

Bu sevgiyi niçin toplamaya çalışıyorsunuz? “Ben İslâm’ın reklamcısıyım. İslâm’ı ben temsil ediyorum.” diye, onun için yapıyorsunuz. Allah rızası için; “Müslümanlığı görsün, sevsin.” diye yapıyorsunuz.

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:

(*Elâ fezeyyinû dîneküm bihimâ*) “Dikkat edin! Uyanık olun! Uyanın! Benim sözüme kulak verin demek. Elâ, edât-ı tembihtir, mütenebbih olur. “Size tembih ediyorum.” demek.

(*Fezeyyinû dîneküm*) Dininizi ziynetlendiriniz, (*bihimâ*) bu iki güzel huyla...” Nedir onlar? (*Es-sehâü*) Birisi cömertlik, (*ve hüsnü’lhüluk*) birisi de güzel huy, yani geçimlilik demektir.

Güzel huylu insan ne demek? Yumuşak, geçimli demektir. Cömert olacaksınız, bir. Güzel huylu olacaksınız, iki.

Bir hadîs-i şerif söyledim. Onu okuyabildim. Ama çok bence mühimdir. İşin özüdür. El-hamdü lillah, müslümanız. Çok büyük nimettir. Müslümanlığımızın kıymetini bilelim! Müslüman olmanın bize yüklediği sorumluluk var. Tarihi sorumluluklar var. Bu vazifeler var. Bunları yapmadığımız zaman biz de zarar görürüz, Müslümanlar da zarar görür. Dünyada çok düşmanımız var. Çok uyanık olmamız, çalışmamız lazım!

Onun için Müslüman olarak vazifelerimiz nedir? Bunları bilin.

Ben kardeşiniz kitaplar yazdım. “Yeni dönemde yeni görevlerimiz, vazifelerimiz.” diye yapmamız gereken şeyleri makalelerde yazdım. Bazı kardeşlerimiz evlerinin duvarlarına asmışlar. Okuyun, gelin, konuşalım. Eksiğimiz varsa söyleyin. Fazlası varsa dinleyin.

Yapmanız gereken vazifeler var. Vazifelerinizi

bilin, müslüman olarak vazifelerinizi yapın. İslâm'ın kıymetini bilin. İyi müslüman olun. Dininizi şu iki güzel sıfatla, güzel vasıfla süsleyin. Dininiz daha güzel olsun.

Neyle? Cömertlikle, bir... Güzel huylulukla, iki... Peygamber SAS Efendimiz Hazretleri: “Bu iki şeye dikkat edin!” diyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi müslüman olarak dünyaya getirdi. Müslüman olarak yaşıyoruz. Müslüman olarak, imân-ı kâmil ile ahirete göçmeye muvaffak eylesin...

Sevdiği kul olarak yaşayıp, huzuruna sevdiği kul olarak varmayı nasib eylesin... Cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin... Habîb-i Edîbi'ne bizleri komşu eylesin... İki cihanın saadetine nâil eylesin...

Fâtiha-i şerîfe mea'l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
28. 05. 1995 - İskenderpaşa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİNE PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

